

Grup interreligiós. Els aliments i el sagrat

En el marc de la quaresma, el grup interreligiós us oferim unes cites de diferents tradicions que fan referència al valor sagrat dels aliments, dels dejunis, i rituals o gestos simbòlics al voltant dels àpats comunitaris. Ho hem extret del calendari interreligiós d'aquest any, publicat per l'Associació UNESCO de Catalunya.

Els aliments i el sagrat

Arreu del planeta des de fa milers d'anys, religió, cultura i alimentació van íntimament lligades. L'àpat no tan sols té sovint un valor de ritus familiar i social, sinó que la majoria de tradicions religioses prescriu què convé consumir i de vegades fins i tot com s'han de preparar els aliments. No mengem qualsevol cosa i de qualsevol manera, i la tria dels aliments depèn en gran mesura del medi sociocultural.

Moltes tradicions de l'antiguitat atribuïen un caràcter sagrat als aliments. Es consideraven un do de les divinitats, a les quals convenia expressar el reconeixement mitjançant pregàries i ofrenes...

Els aliments marquen una identitat i permeten una comunió. No és veritat que a totes les latituds els aliments són allò que ens lliga als altres i ens fa créixer?

“s'ha de menjar preferiblement aviat que tard, lentament més que no pas ràpidament, més aviat poc que molt; els aliments han de ser tebis, no pas calents, més aviat tous que durs, salats però no gaire” Tradició xinesa. Recull de mètodes per nodrir la vida. Yang Sheng Lu.

“Heus ací el que Jesucrist ha fet per nosaltres: ens ha donat la seva carn per menjar, per atraure el nostre amor vers ell i mostrar-nos aquell que ens mena; no només es va deixar veure per aquells que van voler contemplar-lo, sinó que, a més, es va donar per ser tocat, palpat, menjat, triturat amb les dents, absorbit, per tal de saciar l'amor més ardent.” Sant Joan Crisòstom, homilia XLVI

“Quan iniciem un dejuni, sentim que comencem un període de la nostra vida marcat per la transcendència, un període en què els dies se surten de l'ordinari ... L'important, cal insistir-hi, no és abstenir-se de menjar, sinó que fent-ho estimem, donem el nostre cor a Déu, orientem els nostres pensaments només cap a Ell”. Shenouda III, papa actual de l'Església copta ortodoxa.

“Un dels elements fonamentals de totes les cultures és l'alimentació i l'art culinari en general. El cuit és al cru allò que la cultura és a la natura. L'alimentació és un dels aspectes essencials de l'humà en la mesura que és a partir de l'alimentació que l'home entra successivament en la paraula i després en el pensament” Marc-Alain Ouaknin, Les symboles du Judaïsme.

“La persona que s’absté d’aliment o que no pren prou aliments no té prou força per practicar activament els valors morals, ni pot treballar la terra, ni engendrar criatures, i no és capaç de resistir les proves i el sofriment” Vendidad 3:33.

Tradició Mazdeista

“Si Déu s’aparegués als afamats, només gosaria fer-ho en forma d’aliment”.

Gandhi

“Nos hem posat el sacrifici dels camells amb ventres grossos entre les coses que són sagrades, que són de Déu. És una cosa molt profitosa per a vosaltres! Invoqueu, doncs, el nom de Déu quan ells estiguin ben ordenats, en fileres. I quan hagin estat sacrificats, caiguts a terra, mengeu-ne. Doneu-ne també al qui mendica i al qui té necessitat, perquè en mengin” Sura “El Pelegrinatge” 2: 36

“Per a l’home hi ha dues menes de tresors: el vestit i els aliments. Un sutra diu:

“Tots els éssers sensibles viuen gràcies als aliments” la supervivència de l’home en aquest món depèn de l’alimentació i dels vestits. Per els peixos, l’aigua és el tresor més gran, i per als arbres, la terra on creixen. L’home es pot mantenir en vida gràcies a allò que menja. És per això que els aliments són el seu tresor.” Cartes i tractats de Nichiren, cèlebre monjo budista japonès del segle XIII

“Sí l’aliment i els sentits són purs, la ment és pura; sí la ment és pura, la memòria s’aferma; sí la memòria és ferma, s’esdevé l’alliberament de totes les crispacions del cor; a aquesta persona purificada de tota màcula, el venerable Senyor Sanatkumâra li mostra la riba més enllà de la foscor”. Upanisad Chandogya VII,26,2. Trad. Hindú

“El mes de ramadà, quan va ser revelat l’honora’t Alcorà, va baixar del cel el principi del llibre, guia per els homes, clares informacions, guia segura, instrument per a saber què és el mal, què és el bé. Quan hagi vist, algú de vosaltres, la lluna nova del principi d’aquest mes, comenceu el dejuni. Però si algú de vosaltres està malalt o té obligació de fer un viatge, deixarà per a més tard el dejuni d’aquests dies, en un nombre igual de dies de dejuni. Al.là, Déu, us vol fer tot molt més fàcil, no vol pas que les coses us siguin difícils!

Completeu, doncs, aquests dies exactament, i lloeu Déu repetint, contínuament, la lloança “Déu és el més gran que hi ha!”, perquè ell us ha dirigit i us ha ben orientat. D’aquesta manera li mostrareu el vostre agraïment!”. Sura “La vaca” 2: 185

“Quan s’havia fet tard, els deixebles s’acostaren a Jesús per dir-li: -Aquest lloc és despoblat i ja s’ha fet tard. Acomiada a la gent, i que vagin a les cases i als pobles del voltant a comprar alguna cosa per a menjar. Però Jesús els respongué: - Doneu-los menjar vosaltres mateixos.” Evangeli de Marc, 6, 35-37